

Yazı- Kamplaşma mı iletişim mi?

Ahmet Taşgetiren: İnsanlar size bakarak din hakkında da karar veriyorlarsa, “dine bedel ödetmemek” gibi bir hassasiyetiniz olmalı. “İnsanların din ile ilişkisini sarsmamak” hassasiyeti bu.

17 Eylül 2020 tarihinde yayınlanan Ahmet Taşgetiren’in yazısı:

<https://www.karar.com/yazarlar/ahmet-tasgetiren/kamplasma-mi-iletisim-mi-1585762>

Geçmişte Refah Partisi’ni ‘İslam öncelikli’ diye niteledim ve böyle bir siyasi hareketin ‘insanların İslam’la ilişkilerini nasıl etkilediğini önemsemesi gerektiği’ni ifade ettim.

Ak Parti RP’den özellikle “dini referans” noktasında ayrıldığını belirterek yola çıktı. Buna rağmen kurucu kadronun “dindar kimliği” ve zamanla siyaset dilinin kazandığı boyuta bakarak iktidarı “İslam’ın en görünür alanı” haline getirdiği tespitini yaptım. Böyle bir tespiti yaparken bu görünürlüğün “problemlili olmaması” gerektiğinin altını çizdim.

İnsanlar size bakarak din hakkında da karar veriyorlarsa, “dine bedel ödetmemek” gibi bir hassasiyetiniz olmalı. “İnsanların din ile ilişkisini sarsmamak” hassasiyeti bu.

“Kamplaşma”yı bir siyaset dili haline getirmenin yanlışlığı bana göre bu açıdan önemliydi. Ak Parti, toplumun en geniş kesimlerinde karşılık bulma potansiyeli vardı. Birinci parti olmadığı toplum alanlarında ikinci parti gibi görülebilirdi. Yüzde 50’ye yakın oy alıyorsa, toplumun yüzde 80’inden de “zımnı onay” alabilirdi.

Hele Cumhurbaşkanlığı gibi “milletin birliğini temsil” eden bir makam deruhde ediliyorsa, bir kampın sözcüsü durumuna düşemezsiniz. Böyle bir statünün içeriğini doldurmak, siyaseti bir “misyon” gibi telakki ediyorsanız, işte halk size onun yolunu açmıştı.

Sürecin böyle gelişmediğini biliyoruz. Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi (CHS) ile girilen yüzde 50 artı 1 psikolojisi, önce “partili cumhurbaşkanı” saplantısını getirdi, ardından da “Bu oranı nasıl yakalarız?” paniğini... Bir yandan partili cumhurbaşkanı hüviyeti diğer yandan o panikle girilen ilişkiler ortaya bir “Kamp dili” çıkardı. İlk çıkışta nerede ise “devletin problemlili olduğu tüm kesimlerle iletişimi önceleyen ve dikenli alanları temizlemeye yönelik” siyasi hareket, yüzde 50 artı 1 dışında kalan herkesi “dışlayıcı” bir niteliğe büründü.

Halen o dil devam ediyor.

Buralardan seslenip duruyoruz: “Kamplaşma dili Türkiye’ye zarar verir, veriyor. Kamplaşma dili, Türkiye’de fay hatlarına oynayan uluslararası güç odaklarının işine yarar. Aman dikkat” deyip duruyoruz. İktidar cenahı yüzde 50 artı 1’lik toplum kesiminin duygularını kontrol ettiğine inandığında “gerisi teferrüt” psikolojisi içine giriyor. Bu noktada kaygı arttığında daha keskin kamp dili üretiliyor. Böyle böyle birbirini besleyen bir kısır döngü ülke iklimi haline geliyor.

Bu kamp dilinden kurtulmak her halü karda Türkiye’nin başarması gereken bir hedef. Yine söylüyorum bu, islami duyarlılığı olan çevrelerin çok daha hassasiyet göstermesi gereken bir konu. Kamp dili, en çok insanların islami aidiyetlerini sarsan bir hadise. İşin vahim tarafı

siyaset, Diyanet dahil, stk'lar dahil, "İslam bağlantılı" tüm yapıları gölgesi altına almış durumda.

Hatırlayalım HDP adına Selahattin Demirtaş "Türkiyelileşmek" kavramını ortaya attığında herkeste bur umut belirmişti. İçi doldu – dolmadı tartışması ayrı, ama belki de Ak Parti dahil, MHP dahil, CHP dahil ve ötekiler.... herkesin kendisine "Biz ne kadar Türkiyelmiş bir dile sahibiz?" sorusunu sorması gerekiyor. Şaşırtıcı mı?

Akşener ile Demirtaş bir kahvaltıda buluşur mu? Kolay gözükmüyor.

Ama Davutoğlu HDP eş başkanı Mithat Sancar'a taziye ziyaretinde bulundu. Kötü mü oldu?

Önceki gün Kılıçdaroğlu Davutoğlu'na "Hayırlı olsun" ziyaretine geldi. Kötü mü oldu?

DEVA Partisi adına Ali Babacan "Mesajlarının tüm toplum kesimlerine ulaşması" gibi bir hassasiyeti siyaset dilinin ana eksenine haline getirdiklerini ifade ediyor.

Saadet adına Temel Karamollaoğlu, bir anlamda iletişim hamlesi gerçekleştiriyor.

"Kamp dili psikolojisi" tüm bu ilişkileri, "karşı kamp"ın oluşum safhaları olarak görmeye ve damgalamaya eğilimli. Niye ki? Siyaset alanımızın tüm insani ilişkileri dışlayan bir "arena"ya dönüşmesinden kim ne kazanıyor?

Cumhurbaşkanı Erdoğan, tüm parti liderlerini Huber Köşkü'nde eşlerin de katıldığı bir kahvaltıya davet etse, ekonomiyi, pandemiyi, dış ilişkileri, memleketin zaruretlerini konuşsalar Türkiye bugünden daha geriye mi gider?

Bir gün alışılmış diller bir kenara bırakılıp ters köşe yapılmak her halde Türkiye için eşi bulunmaz sürpriz olurdu. Dışişleri Bakan Çavuşoğlu Yunan Katimerini gazetesine makale yazıp "Hadî gelin konuşalım" diyor. Kim bilir belki de bizim liderler bir araya gelmeden Erdoğan ile Mitçotakis kahvaltıda buluşur. Olmaz olmaz deme olmaz olmaz.